

A já to nepovím

Marta Kubišová

Tys mi chtěl večer verše psát,
ve světle bílých svící, wou ou,
chyběl ti rým, jeden rým wo o ó,
ty víš a já to nepovím.

Tys chtěl u mého stolu jíst,
ve světle bílých svící, wou ou,
ten vosk, co tál, neroztál, wo o ó,
ty víš a já to nepovím.

Svíce hoří dál a já otevřené okno mám,
verše někdo vzal, zůstal jenom prázdný stůl,
proč jsi mi tu hrál, tenhle příběh totiž dávno znám,
tolikrát se hrál, u u ú.

Tys chtěl mi večer verše číst,
ve světle bílých svící, wou ou,
ten čas, co zrál, nedozrál, wo o ó,
ty víš a já to nepovím.

Tys chtěl mi večer verše číst,
ve světle bílých svící, wou ou,
ten čas, co zrál, nedozrál, wo o ó,
ty víš a já to nepovím,
ty víš a já to nepovím.